

Нестерчук І. В.,
здобувач вищої освіти обліково-фінансового факультету,
Миколаївський національний аграрний університет,
м . Миколаїв, Україна

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ ПІД ЧАС ПАНДЕМІЇ COVID-19

Головним керівним органом у банківській системі є Національний банк України (НБУ). До 2019 року банківська система повільно, але започатковувала послуги, програми, продукти через мережу Інтернет. З початком коронакризи банківська сфера зазнала значних змін. Карантинні обмеження, які були введені по всій території країни, змусили пришвидшити процес цифровізації та діджиталізації банківських установ України [1].

Банківська система - особлива сфера економіки, яка вдосконалюючись відповідно до потреб кредитно-фінансових відносин ринку, перебуває у постійному русі. У зв'язку з цим у кінці 2019- початку 2020 років з оголошенням світової пандемії Covid-19 країни закривали свої кордони, бізнес перейшов на дистанційний режим роботи, заклади працювали віддалено, а деякі з них змушені були зачинитись [1, 2].

Нами встановлено, що банківська система України у 2019 році успішно завершила рік, а у 2020 році банківський сектор був прибутковим (навіть без жодного банкрутства на ринку) [1]. В історії нашої держави це перша криза, яка не мала банкрутства банківських установ і різкого підвищення рівня інфляції. Це пояснюється тим, що НБУ дуже швидко зреагував на ситуацію, і було застосовано заходи з мінімізацією ризиків банківської діяльності (рис. 1).

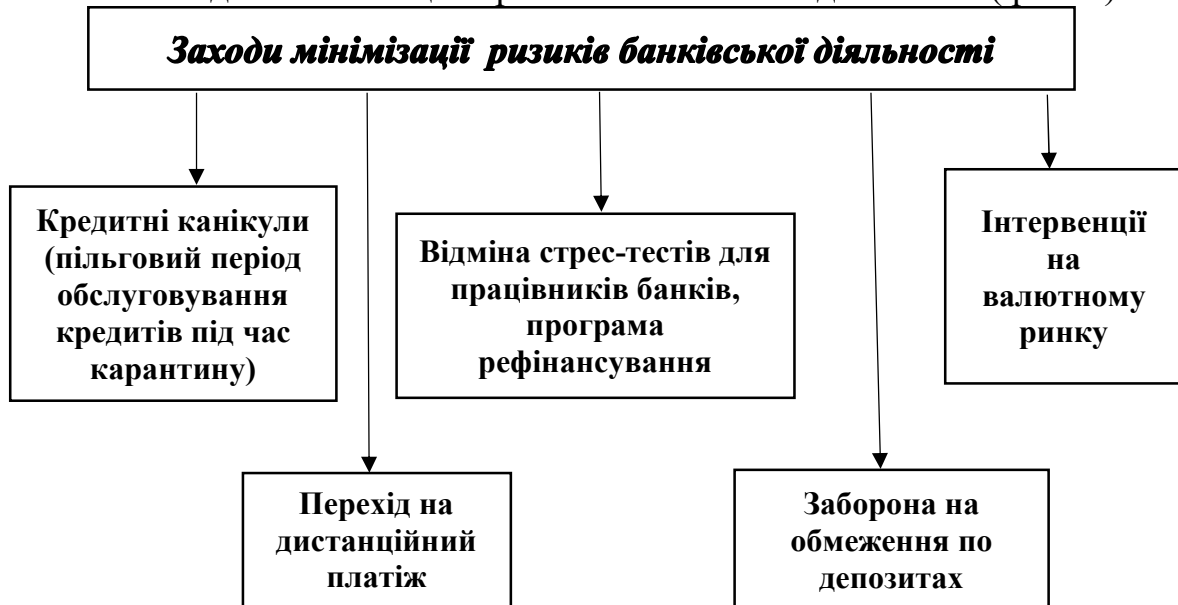

Рис. 1. Заходи мінімізації ризиків банківської системи
Джерело: узагальнено авторами за інформацією [1],[2]

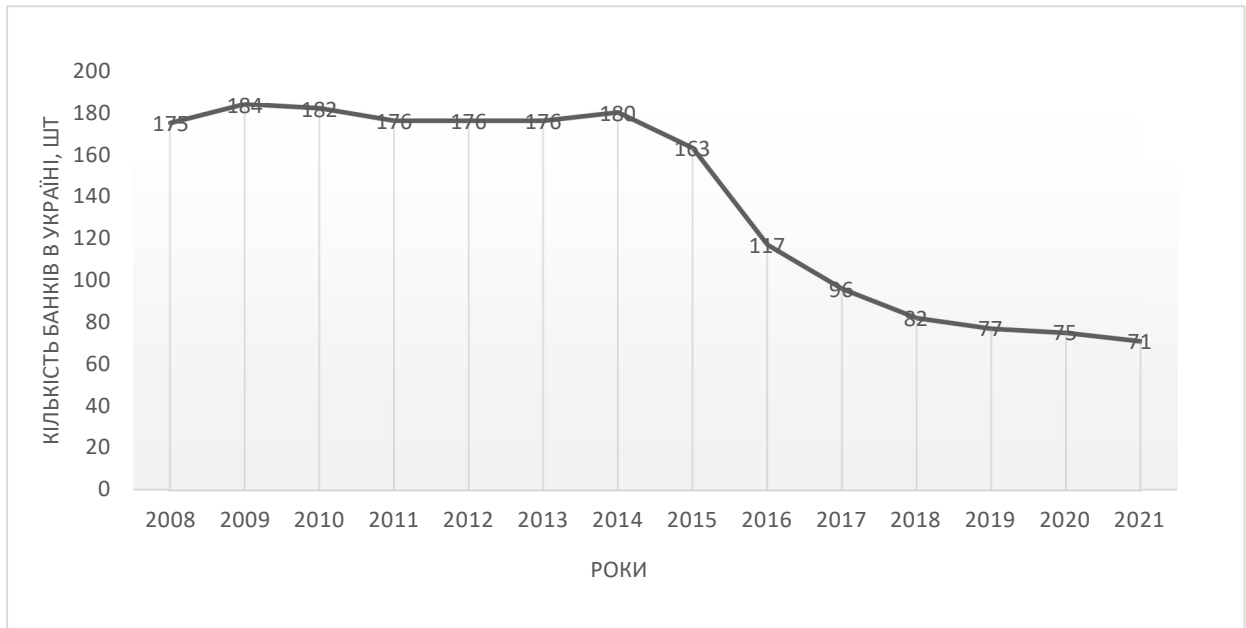

Рисунок 2 : Динаміка кількості банків в Україні (2008-2021 рр.).

Джерело : розроблено авторами за інформацією [4]

Національним банком України оголошено, що буде відтерміновано подання банками річної фінансової звітності [2]. Сьогодні банки України продовжують працювати у тому ж штатному режимі, з боку НБУ немає обмежень щодо роботи банківських установ або на проведення ними операцій (видача коштів, надання кредитів, обслуговування в банкоматах, тощо). Також НБУ порадив банкам закривати ті відділення, які незавантажені, чи ті, що знаходяться у великих торгових центрах зачиненими. Це превентивні заходи, які допоможуть призупинити коронавірус. Українські банки розвинули цифровий сервіс, завдяки чому більшість послуг надаються клієнтам онлайн.

Попри всі вжиті заходи, чисельність банків в Україні скоротилась (рис. 2). Станом на 1 вересня 2021 року кількість банків становить 71. Нами встановлено, що після 2014 року спостерігається стійка тенденція до скорочення кількості банківських установ. Це насамперед пов'язано з кардинальною трансформацією засад та механізмів роботи банківської системи. Зараз на ринку функціонують лише ті банківські установи, що адаптувались до нових умов [4].

Отже, попри ефективні заходи, що впроваджені Національним банком України, та збереження фінансової стабільності банківської системи під час епідемії Covid-19, кількість банківських установ скоротилась. Але їх діяльність продовжує вдосконалюватися, пропонуючи клієнтам новітні якісні продукти та послуги.

Список використаних джерел:

1. Національний банк проти коронавірусу. Офіційний сайт НБУ. URL: <https://bank.gov.ua/ua/about/covid19> (дата звернення : 25.09.2021).

2. Маринчак Л. Р., Масик І. С. Особливості функціонування банківських установ в Україні в період пандемії. Науковий вісник Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу URL: <file:///C:/Users/User/Downloads/304-Article%20Text-1321-1-10-20200703.pdf> (дата звернення : 25.09.2021).

3. Завербний А. С., Сокульський Н. Р. Пандемія як каталізатор цифровізації банківської системи в Україні. URL: <http://www.investplan.com.ua/?op=1&z=7298&i=0> (дата звернення : 25.09.2021).

4. Кількість банків в Україні (2008-2021). Офіційний сайт Міністерства Фінансів України. URL: <https://index.minfin.com.ua/banks/stat/count/> (дата звернення : 25.09.2021).

Науковий керівник: **Бурковська А. В.**, канд. екон. наук, доцент,
доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування,
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна

Партола А.С.,
здобувач вищої освіти обліково-фінансового факультету
Миколаївський національний аграрний
Університет, м. Миколаїв, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ МІКРОФІНАНСОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Останнім часом на національних ринках позикових капіталів розвинених країн світу важливу роль відіграють такі спеціалізовані небанківські кредитно-фінансові інститути, як мікрофінансові організації. Вони покликані здійснювати оперативну фінансову допомогу населенню країни щодо накопичення та мобілізації грошового капіталу.

На відміну від банківських установ, юридично зареєстровані мікрофінансові організації, що мають ліцензію на здійснення кредитної діяльності, лояльно ставляться до повнолітніх позичальників (студентів, пенсіонерів, інвалідів, жінок у декретній відпустці, офіційно не працевлаштованих осіб), видають невеликі за обсягом позики (мікрокредити) на короткостроковий період (5-30 днів) на конкретних умовах. При цьому депозити, відкриття рахунків для клієнтів мікрофінансових організацій є недоступними.

Слід зазначити, що основною проблемою мікрокредитування є те, що споживачі послуг мікрофінансових організацій стають залежними від мікрокредитів і вже не уявляють без них свого життя.

Мікрокредитування виникло завдяки бангладешському професору економіки Мухаммеду Юнусу, який перший свій мікрокредит видав десяти жінкам із власної кишені (сума кредиту була лише 27 доларів) [1]. Причиною початку діяльності Мухаммеда Юнуса у цьому напрямі є його розуміння того, що звичайна банківська установа не зацікавлена у видачі кредиту особам з